ІННОВАЦІЙНЕ НАВЧАННЯ – ІННОВАЦІЙНЕ ОЦІНЮВАННЯ: ПРОБЛЕМА ВІДПОВІДНОСТІ

Активне впровадження інноваційних методів навчання, серед яких дедалі популярними стають тренінгові технології, кейс-методи, Web-лекції тощо, зумовлює важливість такого аспекту сучасної професійної освіти, як інноваційні методи оцінювання і, відповідно, заохочення діяльності вчених і викладачів ВНЗ зі створення інноваційного оцінювального інструментарію. У зв'язку з цим перспективним напрямком розвитку в нашій країні є формування *інноваційної культури,* серед складових якої чільне місце посідають інноваційні освітні технології, про що свідчать теоретико-методологічні праці останнього періоду (В.П. Андрущенко, І.Є.Булах, Н.Е. Гронлунд, Л.І. Даниленко, Л.М. Дибкова, І.М. Дичківська, І.М. Зварич, І.В. Іванюк, О.В. Матвієнко, В.М. Полонський, І.І. Філіпенко та ін.).

Нерозв'язною залишається **проблема** *оцінювання ефективності інноваційного методу*, що є складним і суб'єктивним процесом, котрий залежить від великої кількості параметрів, частина з яких може бути використана як показники ефективності. При цьому недоліком є те, що показники ефективності суб'єктивно обираються експертами, які, в свою чергу, можуть не врахувати багато прихованих закономірностей та залежності між показниками, що використовуються для підсумкової оцінки ефективності. Підходом і умовою вирішення проблеми оцінювання ефективності інноваційного методу може служити *класифікація* самих *інноваційних методів навчання* (ІМН) та *інноваційних методів оцінювання* (ІМО) із зазначенням відповідності між ними в межах напряму підготовки майбутніх фахівців. Така класифікація має бути максимально зручною, аби було достатньо мінімальної кількості варіантів для вибору.

Актуальність зазначеної проблеми важко переоцінити в контексті суміжної (для інформаційної освіти) проблеми – створення системи людино-машинної взаємодії, коли провідними факторами адекватної взаємодії вважаються психолінгвістичні особливості та мультисенсорні здібності, тобто мовленнєві навички й механізми образного мислення людини, що у сукупності дають *когнітивно-креативний спосіб «*представлення-оцінювання знань»

і розглядаються нами як *базис інноватики.* Базисом інноваційної науково-дослідницької діяльності також нами вважається технологія інтерактивно-графічного моделювання, що визначена розвитком технологій у суспільстві, в тому числі - професійно-комунікативних.

Втім, складність процесу взаємодії «людина-машина» пояснює ті «прогалини», які залишаються такими, що передбачають міжгалузеве дослідження: в межах семіосоціопсихологічної концепції соціальної комунікації, теорії нейроінтелекту, нейрофізіології тощо. Результати таких досліджень є особливо цінними для створення алгоритму оцінювання інноваційних проектів в автоматизованому режимі.

При розробці класифікації «Інноваційні методи навчання/інноваційні методи оцінювання (за напрямом підготовки/за спеціальністю…)» пропонується використовувати категоризацію методів та їх модифікацій (приміром, категорія *«авторська біометодика»* – ІМН/ІМО), що уможливлює осягнення істинної значущості *інфокомунікаційної організації науково-освітнього часо-простору* для забезпечення професійно орієнтованого навчання [1;89].

Інфокомунікаційні технології (ІКТ) у сучасному розумінні – це широкий клас дисциплін і галузей діяльності, що відносяться до технологій управління і аналітичної обробки інформації й даних, а також створення даних, тобто широке розуміння ІКТ охоплює усі галузі надання, збереження й сприйняття інформації, і не лише комп'ютерні технології. Суголосно цьому автори ІМН мають включати в свій актив прийоми і засоби, орієнтуючись на асоціативно-метафоричні форми мислення, які, згідно з беззаперечними висновками вчених, розширюють можливості інтелекту, загострюють його евристичні потенції, що надзвичайно актуально в нинішню епоху вибагливих технологій і ускладнених смислів. Тому особливу роль відводимо методиці створення й використання в процесі навчання *динамічного тексту* (ДТ), що служить інструментом побудови/конструювання інтерактивно-графічної взаємодії (ІГВ) суб'єктів цього процесу [2;80]. Цей метод покликаний активізувати креативно-логічні потенції особистості студента, необхідні майбутньому менеджеру рекламної сфери діяльності, спеціалісту зі зв'язків з громадськістю, сприяти

розвиткові аналітичної компоненти, що є ключовою для референтів-аналітиків документної інформації.

Методика комп'ютерно-опосередкованого текстового моделювання і ДТ як її результат створюють ІГВ суб'єктів освітнього процесу, оскільки більш відчутним стає взаємозв'язок інформації-знання, що містить ДТ, з пропозиціональними настановами: пам'яттю, знаннями, уявою, вбачанням.

Крім того, в руслі формування інноваційної системи оцінювання знань студентів і на тлі актуалізації «змішаної освіти» – аудиторна, дистанційна, самоосвіта й самовдосконалення по електронним підручникам, через e-mail, web-курси, дискусії в форумах та ін. форми викладення навчального матеріалу – контроль, тобто ІМО навчальних досягнень студентів відповідно набувають *динамізму*. Так, для поточного і рейтингового контролю можуть бути запропоновані експрес-слайд-вікторини, моделювання web-сторінок з використанням посилань на зовнішній ресурс, заповнення блок-схеми із варіативними сегментами тощо, тобто ДТ, які передбачають вибір-альтернативу мови як семіотичної системи – графіки, знака, звука, кольору.

Такий інтегративний (за суттю - інноваційний) метод оцінювання дозволить розвинути вже досягнуті результати, впорядкувати засвоєну студентами інформацію, а класифікаційна система ІМН/ІМО дозволить забезпечити більш високу узгодженість освітніх методів навчання/оцінювання й мінімізувати функціональну розбіжність, що врешті-решт призводитиме до підвищення ефективності освітнього процесу внаслідок об'єднання окремих завдань (навчання – оцінювання) в єдину систему, тобто отримання синергетичного ефекту.

Список використаних джерел:

1. Коляда-Березовская, Т.Ф. Динамический текст как проекция адекватных инфокоммуникационных технологий в сфере образования [Текст] / Т.Ф. Коляда-Березовская // 66-я Научная сессия, посвященная Дню радио: труды, Москва, 11-12 мая 2011 г. – М.: РНТОРЭС им. А.С. Попова. – С.88-91.

2. Коляда-Березовська, Т.Ф. Конвергентно-семіотична концепція текстового моделювання [Текст] / Т.Ф. Коляда-Березовська, С.О. Березовський // Інформаційна освіта та

професійно-комунікативні технології XXI століття: зб. матеріалів II Міжнар. наук.-практ. конф., Одеса, 10-12 вересн.2009 р. – С. 78-81.